

faa var jeg tilbøielig til at holde Aftenmøde. Det ærede Medlem forudsætter et Møde i Morgen — ja, der er jo kun liden Tilbøielighed hos de ærede Medlemmer til Aftenmøder — jeg kan maaske for Dieblirket lade dette staa hen; men jeg maa sige, at jeg anser det for uansteligt, at dette Møde ikke anvendes til Mere end Vædringsforslagenes Motivering.

Da ingen Flere ønskede at yttre sig, sættes ovennævnte Forslag af Frijs under Afstemning.

Det forkastedes med 32 Stemmer mod 5.

Formanden: Vi vende altsaa tilbage til Sagens 2den Behandling, uden at den standses.

Goos: Jeg skal tillade mig at begrundede ikke alle, men nogle af de Vædringsforslag, som ere stillede af flere Medlemmer foruden mig, for det Første naturligvis ikke dem, som jeg ikke er Forslagsstiller eller Medforslagsstiller til, men dernæst heller ikke nogle andre, som have en mere saglig Betydning, og som jeg ikke vil tiltro mig nogen tilstrækkelig Sagkundskab til at motivere paa en fyldestgørende Maade. Jeg vil først tillade mig at omtale de Vædringsforslag, som ere stillede til § 1. Det første af disse er ligesom adskillige af de andre, det vil jeg strax paa Forhaand bemærke, af rent formel Natur. Naar vi stille Forslag om, at i § 1 skulle Ordene „ifølge lovlig Adkomst“ udgaa i første Stykke, 3die og 4de Linie, saa er det, fordi Ordene lyde saaledes. Det vil staa Enhver af disse „frit for at drive Fiskeri overalt, hvor ingen særlig Ret til Fiskeriets Udøvelse ifølge lovlig Adkomst er erhvervet“. Men disse Ord „ifølge lovlig Adkomst“ kunne godt gaa ud; thi der kan ikke være en særlig Ret til Fiskeris Udøvelse uden lovlig Adkomst, og Ordene ere derfor selvstændig overflødige, det er altsaa unaturligt, at de blive staaende. Hvad iøvrigt det første Stykke angaar, kan jeg ikke undlade at bemærke, da der her foreligger et Vædringsforslag fra anden Side, hvorefter 5 Aar skulle forandres til 2 Aar, at det er mig betjendt, at i det Mindste Flere af dem, der have været med til at stille de fleste af de øvrige Vædringsforslag, ikke ere tilbøielige til at gaa ind paa denne Forandring fra 5 til 2 Aar, og Grunden dertil er den, at vi ikke ville finde de virkelige Fiskeres Interesser tilstrækkelig varetagne mod fremmede Interesser, som bære et dansk Mærke, men i

Virkeligheden ikke ere det, ved at sætte en saa lav Tidsgrænselse som 2 Aar; de ville først være tilstrækkelig varetagne mod saadanne i Virkeligheden fremmede Interesser ved at bibeholde Forslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger for os, foreligger efter Regjeringens Forslag i Folkethingets Vedtagelse med de 5 Aar. — Derimod have Forslagsstillerne i andet Stykke, 3die Linie til § 1 sluttet sig til den Tante, som fra anden Side har fundet Udtryk, at der efter „danste“ skal indskydes „fiskeriberetigede“. Vi betragte nemlig dette som en Rettelse, hvorved man kommer Lovforslagets Tante i Møde og i ethvert Tilfælde tilveiebringer den Harmoni, som maa være paa dette Punkt imellem 1ste og 2det Stykke. — Vædringsforslaget under Nr. 3 til § 1 angaar svenske Sildefiskere under Bornholm. Vi ere enige med Forslaget, som det foreligger vedtaget i Folkethinget, om, at den Ordning, som nu godkjendes her, og hvorefter de svenske Undersaatter kunne udøve Sildefiskeri under Bornholm, kun bør have en midlertidig Karakter. Vi ere enige i, at der bør søges opnaaet en Ordning af dette Forhold ved Traktat eller ved Lov, men vi vilde ikke gjerne, at der skulde foregribes Noget med Hensyn til Indholdet af den Ordning, som skulde afløse den nuværende faktiske Tilstand, som midlertidig skulde betragtes ved Lov. Det er denne Foregribelse af denne kommende Ordning, som Forslaget, som det nu foreligger, indeholder, idet den begrænses denne midlertidige Hjemmel for Svenskere til at drive Sildefiskeri under Bornholm til en bestemt Tid, nemlig 1ste Januar 1890, og efter den Tid naa, hvis der ikke ved Traktat er truffen en ny Overenskomst, svenske Undersaatter under Udøvelse af deres Sildefiskeri kun fiske paa dansk Søterritorium under Bornholm, naar de mod deres Villie drives derind af Vind og Strøm. Vi finde dels denne eiendommelige Begrænsning forunderlig, idet vi ikke kunne forstaa, hvorfor det, at de drives derind af Vind og Strøm, skal give dem Ret til Andet end til at være der, og hvorfor det tilige skulde give dem Ret til at fiske. Men hvis det er noget Andet, der tænkes udtrykt derved, saa finde vi, at denne Bestemmelse vil blive illusorisk, hvis man ikke forlanger strengt Bevis af de svenske Fiskere for, at Betingelserne ere til Stede, eller ogsaa kan den, hvis man forlanger strengt Bevis, benyttes paa en chikanøs Maade, som vi ikke mene at burde række Haand til. Vi mene, at Intet er foregrebet, naar vi blot fastslaa, at Udtrækningen af dette Forhold er midlertidig, og at der derfor tilsigtes en varig